COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.5.2011
COM(2011) 297 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CĂTRE CONSILIU

Raport privind implementarea și revizuirea Directivei 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili cauzate de utilizarea de solvenți organici în anumite vopsele și lacuri și în produsele de refinisare a vehiculelor și de modificare a Directivei 1999/13/CE

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CĂTRE CONSILIU

Raport privind implementarea și revizuirea Directivei 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili cauzate de utilizarea de solvenți organici în anumite vopsele și lacuri și în produsele de refinisare a vehiculelor și de modificare a Directivei 1999/13/CE

1. INTRODUCERE

La 21 aprilie 2004 s-a adoptat Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili cauzate de utilizarea de solvenți organici în anumite vopsele și lacuri și în produsele de refinisare a vehiculelor și de modificare a Directivei 1999/13/CE (denumită în continuare „Directiva privind vopselele").

Scopul Directivei privind vopselele este limitarea emisiilor de compuși organici volatili (denumiți în continuare „COV") cauzate de utilizarea de solvenți organici în anumite vopsele și lacuri și în produsele de refinisare a vehiculelor[1], în vederea prevenirii sau reducerii poluării atmosferice produse prin contribuția COV la formarea ozonului troposferic. Prin directivă se vizează completarea măsurilor care trebuie luate la nivel național, în vederea asigurării respectării plafoanelor de emisii de COV prevăzute de Directiva 2001/81/CE privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (denumită în continuare „Directiva NEC").

Produsele care intră în domeniul de aplicare al Directivei privind vopselele sunt vopsele și lacurile care se folosesc pentru clădiri, amenajări și instalații, în scop decorativ, funcțional și de protecție, ca și produsele de refinisare a vehiculelor.

În acest scop, Directiva privind vopselele prevede ca produsele care intră în domeniul său de aplicare și sunt introduse pe piață după 1 ianuarie 2007 să aibă un conținut de COV care să nu depășească valorile prevăzute în anexa II la directiva menționată. În cazul vopselelor și al lacurilor, s-au aplicat valori limită mai stricte pentru COV într-o a doua fază, începând cu 1 ianuarie 2010.

Articolul 14 din Directiva privind vopselele impune statelor membre să transpună directiva în legislația lor națională până cel târziu la data de 30 octombrie 2005. Secțiunea 2 din prezentul raport conține un rezumat al stadiului transpunerii directivei.

---

[1] „produsele de refinisare a vehiculelor" se definesc drept produsele enumerate în subcategoriile menționate în anexa II(B) la Directiva privind vopselele. Acestea se utilizează pentru acoperirea suprafețelor vehiculelor rutiere, astfel cum sunt definite în Directiva 70/156/CEE, sau a unor părți ale acestora, în cadrul procesului de reparare, conservarea sau decorare a vehiculelor, în afara instalațiilor de producție.

Articolele 6 și 7 din Directiva privind vopselele impune statelor membre să înființeze un program de monitorizare pentru verificarea conformității și să prezinte periodic Comisiei rapoarte privind programul de monitorizare. Pe baza acestor informații s-a evaluat implementarea de către statele membre, iar secțiunea 3 a prezentului raport conține o prezentare generală a principalelor constatări ale acestuia.

Articolul 9 din Directiva privind vopselele invită Comisia să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport care să examineze:

- potențialul de reducere a conținutului de COV al produselor care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei privind vopselele, inclusiv al aerosolilor pentru vopsele și lacuri;

- potențialul de reducere suplimentară a limitelor privind conținutul de COV stabilite de directivă în cazul produselor de refinisare a vehiculelor; și

- orice element nou legat de impactul socio-economic al aplicării valorilor limită prevăzute în anexa II la Directiva privind vopselele, care intră în vigoare de la 1 ianuarie 2010 (Faza II).

Rezultatele acestei analize sunt rezumate în secțiunea 4 din prezentul raport.

2. TRANSPUNERE

Termenul de transpunere a Directivei privind vopselele în legislația națională a expirat la 30 octombrie 2005. Deşi numai un mic număr de state membre au respectat acest termen, toate statele membre au finalizat transpunerea pentru întregul teritoriu național la puțină vreme după data respectivă.

Comisia nu a constatat situații majore de neconformitate a legislației de transpunere din statele membre.

3. IMPLEMENTARE

3.1. Introducere

Articolul 7 din Directiva privind vopselele impune statelor membre să raporteze rezultatele programelor lor de monitorizare, pentru a demonstra respectarea dispozițiilor respectivei directive. Articolul impune de asemenea statelor membre să efectueze rapoarte privind categoriile și cantitățile de produse licențiate în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din directivă. Primul raport, referitor la anul 2007, a trebuit transmis Comisiei până la data de 30 iunie 2008. În această direcție, Comisia a elaborat și adoptat un format comun[2].

Un număr de 26 de state membre au prezentat rapoarte, care sunt disponibile pe site-ul web EUROPA[3].

---

2 Decizia 2007/205/CE a Comisiei din 22 martie 2007 (JO L 91, 31.3.2007, p. 48)

3 http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/paints_ms_reporting.htm

3.2. Programele și inspecțiile de monitorizare ale statelor membre (2007)

Evaluarea generală a rapoartelor trimise de statele membre a condus la concluzia că, în pofida anumitor lacune informaționale, provocate de perioada limitată scursă de la intrarea în vigoare a directivei, s-au putut extrage câteva informații utile privind practicile de monitorizare din anumite state membre.

Organizarea administrativă a autorităților competente responsabile de asigurarea implementării Directivei privind vopselele variază semnificativ de la un stat membru la altul. Anumite state membre au centralizat competențele la nivelul unui singur organism național, altele au atribuit responsabilitățile ținând de coordonare, monitorizare și constatare a încălcărilor unui număr de trei organisme naționale separate, iar altele au organisme naționale de coordonare și birouri regionale pentru monitorizare și constatarea încălcărilor. În cazurile în care sunt implicate mai multe autorități în acest proces, statele membre separă de obicei în mod clar domeniile de competență respective sau asigură o abordare coordonată.

Numărul raportat de inspecții la producători, importatori, angrosiști, distribuitori și operatori din 2007 a variat între zero și 540, majoritatea statelor membre raportând un număr de vizite la fața locului între 10 și 100. Aceste informații nu oferă însă date privind cota de piață acoperită. Acțiunile specifice întreprinse în privința inspecțiilor variază semnificativ de la un stat membru la altul. Nu au existat informații privind împărțirea în vizite la fața locului pentru verificarea respectării limitelor privind COV și vizite pentru verificarea respectării cerințelor privitoare la etichetare.

Inspecțiile au condus la constatarea câtorva cazuri de neconformitate. Numărul de încălcări ale limitelor privind COV a reprezentat în general sub 5 % din cazuri, în timp ce încălcările prevederilor privind etichetarea au fost mai frecvente, situându-se adesea în jurul valorii de 20 %.

În ceea ce privește aplicarea articolului 3 alineatul (3) din Directiva privind vopselele, numai un stat membru a raportat acordarea de licențe individuale pentru vânzarea și cumpărarea de produse care vor fi utilizate la restaurarea și întreținerea clădirilor și a vehiculelor de epocă desemnate a avea o valoare istorică și culturală deosebită, dar care nu respectă valorile limită privind emisiile de COV. Toate celelalte state membre au raportat fie că nu au prevăzut opțiunea acordării unor astfel de licențe, fie că nu s-a primit nicio cerere pentru astfel de licențe în 2007.

Câteva state membre au transmis comentarii privind dificultățile întâmpinate în cursul punerii în aplicare a Directivei privind vopselele. Principalele probleme legate de implementare raportate au fost lipsa resurselor administrative pentru monitorizare și un număr insuficient de laboratoare de analiză (acreditate). Problemele de interpretare cel mai des raportate au privit domeniul de aplicare al directivei (definiții), clasificarea produselor într-o anumită subcategorie și interacțiunea cu Directiva 1999/13/CE[4] (denumită în continuare „Directiva privind emisiile de COV cauzate de solvenți”), conform explicațiilor din secțiunea 3.3.

[4] JO L 85, 29.3.1999, p. 1.

3.3. Interacțiunea cu Directiva privind emisiile de COV cauzate de solvenți

Câteva state membre au raportat anumite dificultăți din cauza suprapunerii domeniului de aplicare al Directivei privind vopselele cu cel al Directivei privind emisiile de COV cauzate de solvenți. În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Directiva privind vopselele, statele membre au voie să excepteze de la respectarea limitelor privind COV orice produs vândut pentru uz exclusiv într-o activitate reglementată de Directiva privind emisiile de COV cauzate de solvenți și desfășurată într-o instalație înregistrată sau autorizată în conformitate cu articolele 3 și 4 din directiva menționată. Drept urmare, vopselele și lacurile aparținând aceleiași categorii de produse (ex. cele destinate activităților de acoperire a lemnului) ar putea fi supuse unor prevederi privind COV diferite, în funcție de utilizarea lor. În timp ce conținutul de COV al vopselelor utilizate exclusiv pentru activități desfășurate în instalații conforme cu Directiva privind emisiile de COV cauzate de solvenți nu este limitat de Directiva privind vopselele, vopselele similare utilizate în afara acelor instalații trebuie să respecte limitele de COV din Directiva privind vopselele.

Este dificil pentru autoritățile competente să monitorizeze utilizarea finală a produselor cărora li se aplică regimul de derogare și să se asigure că aceste vopsele sunt utilizate numai în instalații conforme. Aplicarea legii devine și mai dificilă atunci când în aceeași instalație se desfășoară activități diferite, unele dintre ele intrând în domeniul de aplicare al Directivei privind emisiile de COV cauzate de solvenți, altele nu.

Din rapoartele de implementare s-au putut identifica o serie de proceduri care vizează asigurarea unei aplicări corecte a articolului 3 alineatul (2) din Directiva privind vopselele, observându-se și anumite variații de la un stat membru la altul. Printre acestea s-au numărat impunerea de cerințe privind etichetarea produselor neconforme, obligația cumpărătorului de a dovedi că produsele vor fi utilizate exclusiv în instalații care intră în domeniul de aplicare al Directivei privind emisiile de COV cauzate de solvenți și cerința de a întocmi o listă cu cumpărătorii care achiziționează produse neconforme.

3.4. Sprijinul oferit de Comisie pentru implementare

Comisia a conlucrat cu reprezentanții statelor membre, în cadrul comitetului menționat la articolul 12 din Directiva privind vopselele, pentru clarificarea chestiunilor privitoare la interpretarea și implementarea directivei. În acest context au fost identificate anumite elemente care necesitau clarificări suplimentare, cum ar fi anumite definiții, componența anumitor subcategorii de vopsele și lacuri, cerințele privind etichetarea de la articolul 4 și clasificarea anumitor produse de refinisare a vehiculelor. O serie de alte aspecte au fost deja clarificate prin intermediul orientărilor Comisiei[5], în timp ce altele au fost luate în considerație în cursul analizei directivei și vor fi abordare în orientări viitoare.

În plus, Directiva Comisiei 2010/79/UE a Comisiei din 19 noiembrie 2010[6] a introdus un standard suplimentar privind metodele analitice de evaluare a respectării

[5] http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/paints_faq.htm

[6] JO L 304, 20.11.2010, p. 18.

valorilor limită de COV, care va permite verificarea respectării acestor valori într-o manieră mai eficientă din punctul de vedere al costurilor.

3.5. Concluzii privind implementarea

La momentul colectării datelor pentru prezentul raport (care se referă la anul 2007), implementarea Directivei privind vopselele în statele membre era încă într-un stadiu incipient, întrucât limitele privind COV din anexa I se aplică numai începând cu 1 ianuarie 2007. În plus, prin articolul 3 s-a acordat o perioadă de tranziție de un an, prin care s-a permis introducerea pe piață a produselor neconforme produse înainte de 1 ianuarie 2007.

Informațiile primite până în prezent în temeiul articolului 7 arată că multe dintre statele membre au înființat programe de monitorizare a conformității produselor introduse pe piață. Cu toate acestea, Comisia are motive să considere că în 2007 câteva state membre erau încă în urmă cu înființarea programelor de inspecție. Monitorizarea adecvată a producătorilor și importatorilor este deosebit de importantă pentru asigurarea respectării limitelor privind COV și a obligațiilor privind etichetarea prevăzute în directivă. Sunt prin urmare necesare ameliorări ale programelor și ale practicilor de monitorizare, iar statele membre vor fi încurajate să facă schimb de experiență și să învețe unele de la altele și din bunele practici recunoscute.

Se așteaptă ca o evaluare mai minuțioasă a respectării de către statele membre a obligațiilor privind monitorizarea prevăzute în directivă să fie posibilă pe baza celui de-al doilea set de rapoarte naționale de implementare, efectuate în temeiul articolului 7 și referitoare la anul 2010, al căror termen de transmitere este 30 iunie 2011.

4. REVIZUIREA DIRECTIVEI

4.1. Introducere

4.1.1. Clauză de revizuire

Articolul 9 din Directiva privind vopselele solicită revizuirea directivei, în vederea identificării potențialului de creștere a reducerii emisiilor. Printre modificările de avut în vedere se numără extinderea domeniului de aplicare la alte produse și introducerea unor valori limită privind COV mai stricte pentru produsele de refinisare a vehiculelor. În plus, se solicită examinarea impactului socioeconomic suplimentar care ar putea decurge din implementarea directivei, dar nu a fost recunoscut în stadiul de pregătire a acesteia.

Comisia a contractat un consultant extern care să acorde asistență la această revizuire. Studiul, care s-a desfășurat în 2008 și 2009, a implicat toți factorii cheie interesați. S-au avut în vedere o varietate de opțiuni pentru extinderea domeniului de aplicare al Directivei privind vopselele și o mai mare reducere a emisiilor de COV. Au fost evaluate beneficiile și costurile includerii în domeniul de aplicare al

directivei pentru o serie de produse, identificate drept candidați potențiali la această includere[7].

4.1.2. Strategia tematică privind poluarea aerului și Directiva NEC

Implementarea și revizuirea Directivei privind vopselele trebuie văzute în contextul punerii în aplicare a politicilor UE privind poluarea atmosferică, în particular a Strategiei tematice privind poluarea aerului din 2005 a Comisiei (denumită în continuare „strategia tematică”)[8] și a Directivei NEC. Unul din obiectivele majore ale acestor instrumente este reducerea concentrației de ozon troposferic pentru protejarea sănătății umane și a ecosistemelor. Ozonul troposferic și alți oxidanți fotochimici se formează prin reacția în prezența luminii solare dintre COV, oxizi de azot și monoxidul de carbon.

Strategia tematică a stabilit obiective intermediare pentru 2020, ținând cont de costul măsurilor și de beneficiile aferente. Aceste obiective sunt formulate sub forma unor „progrese de realizat” raportat la situația din anul 2000. În ceea ce privește ozonul de la nivelul solului, obiectivele sunt reducerea cu 10 % a numărului cazurilor de mortalitate prematură și reducerea cu 15 % a suprafeței ecosistemelor forestiere în care concentrația de ozon depășește nivelurile critice. Strategia tematică a precizat că atingerea acestor obiective ar necesita ca emisiile de COV din 2020 să fie cu 51 % mai scăzute decât nivelurile din 2000 (în UE-25). Se așteaptă ca legislația actuală privind emisiile de COV, inclusiv Directiva privind vopselele, să contribuie semnificativ la reducerile care ar conduce la îndeplinirea obiectivelor globale privind emisiile de COV. Cea mai recentă evaluare la nivelul întregii UE[9] arată că până în 2020 legislația existentă ar duce aproape la înjumătățirea emisiilor totale din 2000, ajungându-se astfel aproape de atingerea obiectivului stabilit de Strategia tematică privind aerul.

Există semne că în câteva state membre s-ar putea întâmpina probleme la atingerea plafoanelor privind COV pe 2010, conform prevederilor Directivei NEC. Statele membre au însă numai obligația de a raporta emisiile din urmă cu doi ani și prin urmare inventarele emisiilor pentru 2010 nu sunt încă disponibile.

4.1.3. Emisii de COV provenite din utilizarea produselor care intră în domeniul de aplicare al Directivei privind vopselele

Articolele 7 și 8 din Directiva NEC impun statelor membre să raporteze anual inventarele și previziunile naționale pe 2010 privind emisiile pentru poluanții care intră în domeniul de aplicare al directivei. Aceste rapoarte arată că emisiile de COV din 2008 provenind din aplicarea de substanțe pentru acoperirea suprafețelor în UE-27 s-au ridicat la 1 379 kilotone (kt), ceea ce reprezintă aproximativ 16,6 % din totalul emisiilor de COV raportate. Deși rapoartele includ date dezagregate privind

---

7 Raportul final al studiului poate fi consultat la adresa web http://circa.europa.eu/Public/irc/env/paints_directive/library?l=/review_2008_2009/contract

8 Comunicare a Comisiei către Consiliu și către Parlamentul European: O strategie tematică privind poluarea aerului [COM(2005) 446 final], 21.9.2005

9 Raportul nr. 7 privind analiza scenariilor NEC, http://ec.europa.eu/environment/air/pollutants/pdf/nec7.pdf

emisiile[10], clasificarea activităților utilizată în rapoarte nu permite determinarea cifrelor precise ale emisiilor de COV cauzate de utilizarea de produse care intră în domeniul de aplicare al Directivei privind vopselele.

Aceste emisii și evoluțiile lor viitoare au fost estimate pe baza datelor privind producția și a previziunilor transmise de federația producătorilor și importatorilor din industria de profil[11]. A rezultat de aici că emisiile totale de COV din 2006 cauzate de utilizarea de vopsele decorative care intră în domeniul de aplicare al directivei s-au ridicat la aproximativ 410 kt. Se așteaptă ca emisiile să scadă până la 373 kt în 2010, din cauza intrării în vigoare a unor valori limită mai stricte. Se preconizează însă că acestea vor crește din nou în 2020, până la 470 kt, în principal din cauza creșterii consumului. Pentru produsele de refinisare a vehiculelor, nivelul emisiilor pentru 2007 a fost estimat la 56 kt, cu previziuni de creștere până la 62 kt în 2020.

4.2. Opțiuni de extindere a domeniului de aplicare

În cadrul revizuirii a fost evaluat impactul asupra mediului, economic și social al unui număr de optsprezece opțiuni de extindere a domeniului de aplicare al Directivei privind vopselele. Acest lucru a presupus consultări ample cu actorii implicați și cu statele membre.

Unul din produsele evaluate au fost aerosolii pentru vopsele și lacuri, menționați explicit în articolul 9 al directivei. S-a constatat că includerea acestor vopsele în domeniul de aplicare al directivei ar avea un potențial foarte mic de reducere a COV (26 kt/an în cazul unei înlocuiri complete). În plus, acest grup de produse conține o mare varietate de tipuri de produse utilizate pentru diverse scopuri, care ar îngreuna definirea unor limite privind COV adecvate și ar face monitorizarea complexă. Introducerea în directivă a unor valori limită pentru conținutul de COV al acestor produse ar impune de fapt trecerea la alte sisteme de acoperire a suprafețelor, iar alternativele existente ar putea duce la o scădere a performanțelor produselor. S-a considerat, prin urmare, că o eliminare treptată a aerosolilor pentru vopsele și lacuri nu ar fi oportună.

Printre celelalte opțiuni avute în vedere, s-a preconizat că cel mai ridicat potențial de reducere a COV (126 kt/an) l-ar avea introducerea unei valori limită (10 %) privind COV pentru deodorante și antiperspirante. Această măsură nu a fost totuși recomandată, întrucât ar însemna interzicerea implicită a utilizării sistemelor de pulverizare cu aerosoli și de tip pompă, iar alternativele existente par să se bucure de un nivel limitat de acceptare din partea consumatorilor. Este, prin urmare, nevoie de continuarea cercetărilor care să permită elaborarea unor sisteme alternative de pulverizare pentru deodorante, înainte ca această opțiune să poată fi luată în calcul mai în detaliu.

Pentru niciuna din opțiunile rămase nu s-a estimat o reducere a emisiilor de COV cu mai mult de 40 kt/an. În particular, pentru produsele care nu se folosesc la acoperirea suprafețelor există o carență informativă privind evoluția anticipată a pieței și

---

[10] În ceea ce privește vopselele, în rapoarte se face distincția între „Aplicarea de substanțe de acoperire decorative” (categoria 3.A.1), „Aplicarea de substanțe de acoperire industriale” (3.A.2) și „Aplicarea de alte substanțe de acoperire” (3.A.3).

[11] Consiliul European al Industriei Vopselelor, Cernelurilor de Tipografie și Culorilor de Artă (CEPE)

comportamentul consumatorilor, ceea ce împiedică evaluarea completă a efectelor potențiale ale includerii acestora în domeniul de aplicare al directivei.

4.3. Valori limită mai stricte privind COV pentru produsele de refinisare a vehiculelor

Anexa II(B) la Directiva privind vopselele stabilește conținutul maxim de COV pentru produsele de refinisare a vehiculelor. S-au evaluat fezabilitatea și impactul unor valori limite privind COV mai stricte pentru fiecare dintre subcategoriile produselor de refinisare a vehiculelor. Concluzia generală a evaluării a fost că nu ar fi oportună propunerea unor valori limită mai stricte pentru aceste substanțe pentru acoperirea suprafețelor.

– Pentru cele mai multe dintre aceste subcategorii s-a constatat că scăderea valorilor limită nu este fezabilă, fie pentru că nu se anticipează să apară în curând pe piață produse cu un conținut mai scăzut de COV, fie din cauza lipsei unor metode de testare adecvate.

– Pentru substanțele de acoperire superioară și pentru finisările speciale, s-a estimat că opțiunea optimizării cerințelor actuale ar conduce la o reducere a COV de numai aproximativ 3,5 kt/an, făcând în același timp să crească povara administrativă, din cauza unei monitorizări mai complicate.

4.4. Impactul socioeconomic al valorilor limită din faza II

Revizuirea a evaluat și posibilul impact socioeconomic nou-apărut, care nu fusese anticipat sau evaluat în cursul fazei de elaborare a directivei (în perioada 1999-2002).

Singurul impact relevant identificat are legătură cu costurile (re)etichetării produselor care ar intra în domeniul de aplicare al directivei. Acest aspect a fost de asemenea considerat relevant din punctul de vedere al unei posibile extinderi a domeniului de aplicare. Costul total al etichetării a fost estimat de către federația din industrie la aproximativ 600 de milioane de euro. S-a estimat de asemenea că retragerea și distrugerea produselor neconforme ar mai costa în plus 141 de milioane de euro. Ar exista eventual posibilitatea reducerii acestor costuri prin prelungirea perioadei de tranziție, în care se permite vânzarea de produse neconforme (ex. de la un an la doi ani).

5. CONCLUZII ŞI PERSPECTIVE

Pe baza informațiilor preliminare transmise de statele membre în privința punerii în aplicare a directivei în primii ani de după transpunere, se poate vedea că s-au creat sistemele de monitorizare pentru asigurarea respectării prevederilor acesteia. Cu toate acestea, câteva state membre au întâmpinat dificultăți în punerea la punct la timp a sistemelor naționale, și, ca atare, este nevoie de ameliorarea prin intermediul schimbului de experiență și al stabilirii de bune practici a programelor și practicilor actuale de monitorizare, înainte de a se putea trage concluzii clare privind impactul detaliat asupra emisiilor de COV. Este în curs colectarea de informații suplimentare de la statele membre privind aceste aspecte, prin intermediul celui de-al doilea set de

rapoarte naționale de implementare. Acestea vor constitui baza celui de-al doilea raport al Comisiei privind implementarea directivei.

Conform prevederilor clauzei de revizuire din directivă, s-a realizat o evaluare a măsurilor care ar putea avea potențialul de a conduce doar la o reducere modestă a emisiilor de COV, și anume extinderea domeniului de aplicare al directivei și impunerea unor valori limită mai stricte privind emisiile de COV provenind de la produse de refinisare a vehiculelor. Cu toate acestea, chiar dacă s-ar reglementa o gamă foarte largă de produse diferite, reducerile potențiale ale emisiilor ar fi modeste, în timp ce problemele legate de punerea în aplicare, ca și povara și costurile administrative, ar fi semnificative. În particular, există în continuare rezerve importante privind impactul nesigur asupra comportamentului consumatorilor și creșterea probabilă a poverii administrative asociate reglementării produselor care nu se folosesc la acoperirea suprafețelor. În plus, potrivit celor mai recente rezultate ale modelelor de evaluare integrată, o consolidare a măsurilor existente de reducere a emisiilor de COV nu pare necesară pentru atingerea obiectivelor intermediare ale strategiei tematice. Acest aspect va fi evaluat în continuare în decursul următorilor ani, ca parte a activităților în desfășurare legate de revizuirea strategiei tematice. Prin urmare, modificarea domeniului de aplicare sau a valorilor limită din Directiva privind vopselele nu se justifică în acest stadiu.